

Les retallades només serveixen per generar més atur, més patiment i més injustícia social

Miguel Ángel Vera
Secretari General
FE CCOO PV

LA NOTÍCIA DEL DIA és que els rics són cada vegada més rics (quin descobriment), però no deixa de ser curiós que l'amo de Zara siga la tercera fortuna del món (segons el rànquing dels rics) i es deia, segurament he d'haver-ho llegit malament, pagava, sembla, menys impostos que la seua secretària. **El més fàcil ha sigut apujar l'IVA, però no l'IRPF als que més tenen o l'impost de successions, etc. Difícilment si no es pugen els impostos als que més poden pagar, difícil estat social podem fer avui**, amb una taxa d'atur controlada per l'INEM de 5 milions (el 10 % del País Valencià) i una taxa d'atur propera als 6 milions, fruit de la reforma laboral, de les polítiques agressives contra els treballadors realitzades pel PP, i que fa la sensació que les empreses estan aprofitant la conjuntura per acomiadar més i més i de forma barata. Ací ni *mini* ocupacions, ni *mini* res, no estan creant cap ocupació...

Valga l'alleujament anterior, sempre necessari en la situació de cabreig que ens trobem per fer algunes reflexions. Algunes a l'intern de la nostra organització i altres a l'extern.

Hem acabat l'etapa dels congressos, és una etapa per a renovar els quadres sindicals i per a plantejar les iniciatives per a aquests pròxims anys. S'ha reelegit per una majoria aixafadora Toxo en la Confederació Estatal, Paco Molina en la Confederació de País Valencià i s'ha elegit Paco García com a secretari general de la Federació Estatal d'Ensenyament; és doncs una nova etapa importantíssima per al model sindical que defensem i, si ho fem bé, esperem tenir el suport massiu amb el qual fins ara comptem.

En la nostra federació ens organitzarem millor i esperem comptar amb el vostre suport. Ja coneixeu l'estrip que ens ha generat el PP en denunciar tots els acords que regulaven el tema de permanents sindicals. Del 2010 ençà hem passat de treballar en la Federació 53 persones (a tot el País Valencià) a ser 25 persones; en pública no universitària s'ha passat de 41 a 14 permanents sindicals. **Però seguim igual de combatius i corretjosos ja que tenim el vostre suport i alè i perquè defensem els drets de tots nosaltres.** Com va dir Marcelino ni ens van domar, ni... Us ha arribat una carta perquè participeu tant com siga possible en la recepció i transmissió d'informació per poder arribar al màxim nombre

de companys i de companyes. **La participació és fonamental al nostre sindicat.**

Estem iniciant la campanya de recursos en contra de la supressió de la paga extra: hem posat determinats recursos a les tres direccions territorials, a les cinc universitats i anirem fins al final. Ja tenim sentències favorables per a cobrar part de la paga i la mateixa Audiència Nacional ha recorregut al Constitucional la no constitucionalitat de la norma del senyor Montoro. Esperem donar-vos bones notícies prompte.

La Conselleria d'Educació continua amb la seua política d'arrasar allò comú, els acords... Recordeu que va denunciar l'Acord de plantilles de secundària i d'FP, va augmentar les ràtios dels grups en totes les etapes i les hores lectives, ara ha denunciat l'Acord de plantilles de primària i d'infantil i l'Acord d'interins. A més del Decret de retallades del Sr. Vela sobre sexennis, la retallada del Sr. Montoro i de Vela sobre la paga extra...

Per no parlar dels canvis que fan referència al model d'educació... **Hem de destacar la proposta de districte únic** quant a escolarització, el punt per als no nats... Sobre aquest últim, quan estic escrivint aquest editorial hi ha hagut una bona notícia i els tribunals els han donat un primer cop en contra. No hem de defallir, hem de continuar amb la mobilització, no vull ni pensar què proposarien si açò fóra una Arcàdia feliç. La primera quinzena de març hi ha convocada pràcticament una acció reivindicativa cada dia, perquè *no ens pariren per a dormir, ens pariren per a vetllar* tal i com va dir **el poeta del poble, Vicent Andrés Estellés**, que creava versos per dir allò que el poble volem dir i que ara se'ns fan tan necessaris per no perdre l'alè i l'empenta vital que neix d'aquesta consciència de ser poble i de assolir, per tant, una enaltida condició. Ens estimem el poeta de Burjassot i la vida dels seus versos és la nostra vida, li dediquem uns quants fulls d'aquesta revista i contiuem trobant-nos i retrobant-nos a la lluita diària

"caminant entre una amarga polseguera, vida amunt i nacions amunt, una enaltida condició".

mavera@pv.ccoo.es